

Enver Özdi

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.09.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

Acı, yığın yığın acı
Kim yaptı, kim giydi tacı
Haksız haklıdan davacı
İster öyle, ister böyle.

Sırttan inmem diyor kambur
Davula öykünür tambur
Düşenlere bir de sen vur
İster öyle, ister böyle.

Karga gibi leş başında
Gözü kutnu kumaşında
Saygı musallâ taşında
İster öyle, ister böyle.

Her türlüşün dener Mevlam
Farkında olana selam
Döner birgün devri âlem
İster öyle, ister böyle.

Enverim bu yazgı değil
Bu hal bana özgü değil
Çaresi var sezgi değil
İster öyle, ister böyle

Enver Özdiil

Açalım Aşk Kitabına

Hele getir aşk kitabını açalım.
Hangi sevinç, hangi derdi yazılı.
Kitaba el basıp yemin içelim.
Güzel ismin yüreğimde kazılı.

Seven, sevilen de, sevgi de gerçek.
Gerçek rüya gibi, rüya da gerçek.
Sevgi bahçesine diktiği çiçek.
Kendi yoldu, kendi kırdı yazılı.

Ananın ak sütü gibi ak olsun.
Nur ile yıkanmış, temiz pak olsun.
Canından çok sevsin, sözü hak olsun.
Böyle bir sevgiyi sordu yazılı.

Leyla, Şirin, Arzu yerine koydu.
Geçmiş günahları toyluğa saydı.
Onu sevdi diye sicile kaydı.
Vefasız gönül verdi yazılı.

Oku yazılanı koy da sıraya.
Güvenilmez el cebinde paraya.
Taht kuran yok gönüldeki saraya.
Boşboşuna hayal kurdu yazılı.

Enver Özdi

Açalım Aşk Kitabını

Hele getir aşk kitabını açalım.
Hangi sevinç, hangi derdi yazılı.
Kitaba el basıp yemin içelim.
Güzel ismin yüreğimde kazılı.

Seven, sevilen de, sevgi de gerçek.
Gerçek rüya gibi, rüya da gerçek.
Sevgi bahçesine diktiği çiçek.
Kendi yoldu, kendi kırdı yazılı.

Ananın ak sütü gibi ak olsun.
Nur ile yıkanmış, temiz pak olsun.
Canından çok sevsin, sözü hak olsun.
Böyle bir sevgiyi sordu yazılı.

Leyla, Şirin, Arzu yerine koydu.
Geçmiş günahları toyluğa saydı.
Onu sevdi diye sicile kaydını.
Vefasız gönül verdi yazılı

Oku yazılanı koy da sıraya.
Güvenilmez el cebinde paraya.
Taht kuran yok gönüldeki saraya.
Boşboşuna hayal kurdu yazılı.

Enver Özdi

Ah O Geceler

O gece giriyor benim kanıma
Geceleri
Geceleri uykusuz kalıyorum
Elde kalem, kâğıtları geceleri ziyan ediyorum
Ruhumda fırtınalar geceleri kopuyor
Gündüz unuttuğum hayallerimi
Geceleri kuruyorum
Gece vakti ezberliyorum
Sevgiliye söylenecek sözleri
Gündüz taptığım putları
Geceleri yapıyorum
Çok sevdiğim uykuyu bile, geceleri kaçıyorum
Elim, geceleri bollaşıyor
Kumarı geceleri oynuyor, içkiyi geceleri kaçıyorum
Zengin olma planlarımı
Gece vakti yapıyorum
Tutamayacağım sözleri geceleri veriyorum

Affedilmez günahlara geceleri giriyorum
Yıldızlara bakıp, aya geceleri lâf atıyorum
Aynada mahrem yerlerime, geceleri bakıyorum
Düşmanımın kuyusunu geceleri kazıyorum
Yatağıma gece küsüp, yastıkla gece düşman oluyorum
Şeytana gece uyuyorum
Ödenecek faturaları gece sıraya diziyorum
Saçma sapan şiirleri, gece vakti yazıyorum
Bir asırlık muammayı, bir gecede çözüyorum
Hüzün doluyor içime
Geceleri ağlıyorum
Gündüz masum görünüp, geceleri azıyorum
Gece yüzünden, geceleri yoldan çıkıyorum
Geceyi ortadan kaldırma planlarımı
Geceleri yapıyorum
Bir gece, geceyi, geceleri beni rahat bıraksın diye
O r t a d a n k a l d ı r ı y o r u m.

Enver Özdi

Akıp Giden Zamana

Onca hay huy arasında, ömrü törpüledi zaman.
Bulutlar dağılsın derken, dertli başa çöktü duman.
Akrep ayrılık gösterir, ölüme değdi yelkovan.
Şu aceleci saatte ne din kalmış, ne de iman.

Enver Özdi

An Bu An

Kar, bora fırtına gelse ne yazar.
Şu kısacık ömrüm boralı geçti.
Doktor, ilaç, sargı, melhem ne gezer.
Günler kara, yürek yaralı geçti.

Ne baba ocağı, ana kucağı.
Şimdi haza oldu, bozuldu bağı.
Delikanlılığın en tatlı çağı.
Saçlar biryantınli, taralı geçti.

Duygular sıkıldı mengene ile.
Rızık pay edilir ferfene ile.
Bir tutulduk arsız çingene ile.
Kalbur, gözer, elek sıralı geçti.

Ne çocukluk bildik, ne delikanlı.
Ne evlilik bildik, ne de nişanlı.
Bazen memleketli bazen yabancı.
Cüzdanı boş, eli paralı geçti.

Kim kazana kim gönene dediler.
Bir arslanı sığınç etti kediler.
Hem ciğeri hem arslanı yediler.
Uzun kuyrukların kralı geçti.

Kendi göbeğini kendi bağladı.
Bazen sustu, bazen coştı çağladı.
Nefsi idam etti, yürek dağladı.
Şan şöhret yanından turalı geçti.

Neler geldi geçti dünya hanından.
Kimi önden güler kimi sonundan.
İşe bak ki hepsi senin önünden.
Başı eğik, yüzü karalı geçti.

Alın teri dedi azla yetindi.
Namussuzla mücadele çetindi.
Kırk beş yıllık ömür Enver'e şimdi
Gün bu gün, an bu an süreli geçti.

Enver Özdi

Anneme

Sağlığında kadrini, kıymetini bilmeden,
Pişmanlıklar, keşkeler bana kor geldi anam.
Bir hükmünle koskoca yeri göğü titreten,
O beden yüce ruha, niye dar geldi anam?
Aramızdan ayrılman bana zor geldi anam.

Yüzüm asık görünce yüreğin cız ederdi.
Hepimiz sana derdik onca kederi, derdi.
Üstümüze kol kanat, tehlikeye siperdi.
Bu koca yalan dünya sana dar geldi anam.
Aramızdan ayrılman bana zor geldi anam.

Herkesten erken kalkar, herkesten geç yatarsın.
Şerbet içtim diyerek, zehirleri yutardın.
Ar'ını namusunu, candan aziz tutardın.
Bu koca yalan dünya sana dar geldi anam.
Aramızdan ayrılman bana zor geldi anam.

Asker yolu bekledin, günlerini sayarak.
Gurbet yolu bekledin, gençliğine kıyarak.
Altı evlat büyüttün, yalnızlığa doyarak.
Bu koca yalan dünya sana dar geldi anam.
Aramızdan ayrılman bana zor geldi anam.

Ben sana doyamadım, sen de bana doymadım.
Kabahatli hep bendim, sen hiç gönül koymadın.
her şeye dertlendin de kendini var saymadın.
Bu koca yalan dünya sana dar geldi anam.
Aramızdan ayrılman bana zor geldi anam.

İki tane tülben'in, bana hatıra kaldı.
O kocaman hâneler, sensiz yaşlara daldı.
Enver de huylarının hepsini senden aldı.
Bu koca yalan dünya sana dar geldi anam.
Aramızdan ayrılman bana zor geldi anam.

Enver Özdi

Ara Bir Kere

O küskün gönlüne paa olurum.
Kor atelerine maa olurum.
Sevinçten çıldırır ke olurum.
Yeter ki sen beni ara bir kere.

Aklımdan çıkmaz hiç gezdiiğim yerler.
Sensiz anlamsızmi meğer her Şeyler.
Küçükler büyüğü ararmı derler.
Yeter ki sen beni ara bir kere.

Enver zdil

Arsız Destanı

Anlatayım bir arsızın halini
Kopardı bitirdi domuz kılını
Bir vakıftan geçiriyor yolunu
Bildik tazı idi, çulu var iken.

Başına dövülen davuldur sanır
Yüzüne tükrülen yağmurdur sanır
Ne namahrem bilir, ne de kıskanır
Reklam, şöhret, para diye dönerken.

Anasından evvel ahıra girer
Soluğu yeterse, zurna da çalar
Ne zincir bıraktı, ne de bir yular
Harman yerlerinde tepinir iken.

İzzet'i pek kıttır, nefis arama
Baba malı gibi bakar haram'a
Kıytırık bir meslek adı var ama
Onu da peylemiş, hizmetkâr iken

Kepçesini her kazana daldırır
Bahaneyle kesesini doldurur
Beş kuruşa kulağını deldirir
Sakıp Ağa pozlarında gezerken.

Böylesinde haya, namus, ar olmaz
Yedi'den yetmiş'e aksa durulmaz
Sırta palan, ağzına gem vurulmaz
Ona lazım çünkü arpa yer iken.

Bir resim'i gördü kaptı fırçayı
Bir derviş'i gördü, giydi hırkayı
Kalem aldı, bitirdi tefrikayı
Elif'i görüp de mertek sanırken.

Derler ki, domuzdan çıkar mı toklu
Biraz akli var ya, fikirden yoklu
Bu kadar eriyor gâvur'un akli
Bir defçi boşo'ya paye verirken.

At binenin, kılıç kuşananındır.
Otlak, bağından tez boşananındır.
Aksine oğlan, kız üşenenindir.
Cepte kimin eli bilinmez iken.

Herşey tamam oldu, iş kaldı eve
Paranı mı, yoksa seni mi seve
Altında markalı bir hecin deve
Bir uyuz eşşeğe binemez iken.

İlim irfan diye yok mu bir derdin
Zübük' olmak için kaç sene verdin

Zır cahil kalmayı nasıl becerdin
Bunca mektep medrese var iken.

Artık bu destanı tamam eyleyim
Daha neler söylenmez ki söyleyim
Yalan dünya geniş imiş neyleyim
Ayakkabım ayağıma dar iken.

Enverim kalemin mısralar dizer
Yeter, okuyanlar olmasın bizar
Çokları üstüne nazire yazar
Bir eşin benzerin bulunmaz iken.

Enver Özdi

Aşka Perhiz Olmasın

Diyeceğim var tabibim,
Aşka perhiz olmasın.
İğne ilâç, yorgan döşek
Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz olmasın.

Yavaşına hızlısına
Ekşisine tuzlusuna
Kepçe kaşık dalmasın
Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz kalmasın.

Ne kâğıt anlar, ne kalem
Ne hakim anlar, ne kelâm
Ne isterse desin âlem
Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz olmasın

Boşa koyun dolmasın
Dolular hiç almasın
Aman yanlış olmasın
Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz olmasın

Kızarmayı yüze aldık
Olmazları olur kıldık
Fermanı gönülden sildik
Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz olmasın.

Sorup durma bir bilmece
Ne gündüz dinler ne gece
Vuslatta bölünsün hece
Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz olmasın.

Aşk olmazsa ben ölürüm
Kırk sene arar bulurum
İlmine kurban olurum
Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz olmasın.

Saçma sapanı yazarım
Aşk deryasında yüzerim
Sen perhiz ver ben bozarım
Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz olmasın.

Kriz kriz üste gelsin
Deli gönül hasta kalsın
Bildiklerin senin olsun

Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz olmasın.

Bu işte beni kayırma
Dosta düşmana duyurma
Olmayacak iş buyurma
Eksik gedik kalmasın
Aşka perhiz olmasın.

Ömür sürsün o demini
Karada yüzdür gemini
Sen de boz şu yemini
Eksik gedik kalmasın
Aman ha! Aşka perhiz olmasın.

Enver Özdi

Atasözleri

Göğsümü siper ettim gamzelerin oklarına.
Kafir saçlarını dola boynuma,
celladım ol!
Yağmur yüklü bulut gibi yıka beni kollarında.
Derelerden korkan başım,
Tepelerden ılık gelir.
Gönül ferman dinlemiyor,
Kırk batman tükrük az gelir.
İşmar eder pencereden kuşluk vakti.
İçimde çözerim bakışlarındaki mânâyı.
Kaynanandan korkuyorsun belli;
Ağustos'un sığağında,
Erciyes'ten buz gelir.
Sen gelinsin komşumuzda,
Benim gözüme kız gelir.
İnce bellim,tatlı dillim.
Çık avluya salındığını göreyim.
Kızıyorsun biliyorum,
El ettim gelmedi diye.
Ateş olduğu belli de,
Dumanı biraz az gelir.
Kaşlarını çatma öyle,
Güzelliğine söz gelir.
Kocam duyar,anam sezer diye korkma,
Düşünme hiç karakol'u,mahkeme'yi.
Biz beraber olalım da;
Çakır dikenli yokuşlar,
Aşık adama düz gelir.
Öldürdük sivri sineği,
Davulla zurna az gelir.
Tak takıştır.sür sürüştür.
Gün batıp gavur yatınca,
Ay karanlığı iskelede bekliyorum.
BİR BUSEÇİK ESİRGEME
KARŞILIGINDA KAZ GELİR.

Enver Özdi

Azraile

Duydum ki, halam da dünyadan göçmüş
Suçlu sensin bu işte de Azrail
Kadir Mevlam ömrün, bu kadar biçmiş
Suçlu sensin bu işte de Azrail.

Söylemek isterim, can alan melek
İster şikayet say, istersen dilek
Tersine dönüyor bu çarkifelek
Suçlu sensin bu işte de Azrail.

Dedemi, nenemi, amcamı aldın
Tarlayı, bahçeyi hozana soldın
Silleni vuracak, beni mi buldun?
Suçlu sensin bu işte de Azrail.

Açlığa, yokluğa razı olurum
Hastalık sayrılık versen alırım
Ayrılık gelirse, zaten ölürüm
Suçlu sensin bu işte de Azrail.

Çoluğa çocuğa yaklaşma sakın
Adamına göre tavrını takın
Delikanlı, gelinlik kız ne hakkın?
Suçlu sensin bu işte de Azrail.

Rüyamda görürsem, şerre yorarım
Yakalarsam, kanadını kırarım
Kanlın olur, zindanlara girerim
Suçlu sensin bu işte de Azrail.

Vazifeni bir an ihmal ettin mi?
Onca canın hesabını tuttun mu?
Yaşlı, güzel, çirkin ayırt ettin mi?
Suçlu sensin bu işte de Azrail.

Ne kadar kızsam da, gücüm yetmiyor
Elinde listesi, yırtıp atmıyor
Tanrı bile çetelesin tutmuyor
Suçlu sensin bu işte de Azrail.

Rüşvet teklif etsem, acep alır mı?
Kahpeyi, kalleşi, arar bulur mu?
Vakitli vakitsiz gelmek olur mu?
Suçlu sensin bu işte de Azrail.

Ben öleyim, sevdiklerim yerine
Saygın yok mu senin alın terine?
Enver sorar, can almadan kârın ne?
Güçlü sensin bu işte de Azrail.

Enver Özdi

Bahar Geceleri

Yatağına sığmayanengin umman misali,
Kabarır,taşar gönlüm, bahar gecelerinde.
Keder mi,sevinç midir bilmem ruhumun hali.
Kabarır,taşar gönlüm,bahar gecelerinde.

Yaşanmamış sanki o geçen koskoca yıllar.
Bağrımda açmış gibi,mor tomurcuklu güller.
Hatırlatır mağiyi,Şarkı,Türkü,Gazeller.
Kabarır,taşar gönlüm,bahar gecelerinde.

Mehtap bu gecelerde seyredilir bir başka.
Sevenler sarmaş dolaş,and içer ölmez aşka.
Dilberin kollarında doyum olur mu meşk'e?
Kabarır,taşar gönlüm,bahar gecelerinde.

Cennet kokusu dolar içime her nefeste.
Ruhum başka âlemde,gönlüm başka heveste.
Durabilir mi bülbül,altın olsa kafeste?
Kabarır, taşar gönlüm,bahar gecelerinde.

Enver Özdil

Banane Kardeşim

Yarim giyer pembe şalvar.
Yalvar ha babam yalvar.
Karun'un elinde mal var.
Bana ne bundan kardeşim.

Süleyman'da gizli dil var.
Peteklerde sarı bal var.
Güzellerde ince bel var.
Sana ne bundan kardeşim.

Bülbülü öttüren gül var.
Çiçeksiz,meyvasız dal var.
Hak'ka giden doğru yol var.
Ona ne bundan kardeşim.

Yoksulun üstünde çul var.
Aç susuz dolaşan kul var.
Bunda gizli bin bir hal var.
Kime ne bundan kardeşim.

Enver Özdi

Baş Olan Ayaklara Nazire

Beni kötü vasfetmişler efendim
Zannetme her söze böyle başlarım.
Sen bana küfürbaz de, ziyarı yok.
Ben sana efendim, der de başlarım.

*

Amirim diye şahbazlanma, olsa da sen kim amirlik kim
Nerde bir dalkavuk görsen, sırtını okşar taltif edersin.
Adam haksız yere bana saldırır, hakaret eder, kin kusar.
Ben de savurdum okkalı bir azar, sen olsan ne bok yersin?

Boşuna uğraşma benzemez gayrısına o vech-i Enver.
Daldan eğme değil çünkü kökten süğme bir münevver.
Hırla, zırla, tepin, secereni ele ver
Darb-ı meseldir; `sakıt olmaz kıymetten, yere düşmekle gevher

Enver ÖzdiI

Ben Görmez Bakarım

Bakma yalanına inandığıma
Ben görmez bakarım, sen bakarkörsün.
Yalnız benim diye aldandığıma
Ben görmez bakarım, sen bakarkörsün.

Sana mübah olan bana haramdır.
Senin ak dediğin benim karamdır.
Nefret beter sevgi buram buramdır.
Ben görmez bakarım, sen bakarkörsün.

İlk heves, ilk aşkın açtığı yara,
Tez durulup, tez bulanana pınara,
Başı yüce şu asırlık çınara,
Ben görmez bakarım, sen bakarkörsün.

Çelme takılırken toy benliğine,
Kanarken soysuzlar yarenliğine,
Bunca yıl geçmişin karanlığına,
Ben görmez bakarım, sen bakarkörsün.

Güvenmek isterim geleceğine,
Şu kara yazıyı sileceğine,
Yarın kadir kıymet bileceğine,
Ben görmez bakarım, sen bakarkörsün.

Gönül tahta geçti, akıl sürgünde.
Çözülür mü bu muamma bir günde?
Cevap gelecekte, dününde, bugünde.
Ben görmez bakarım, sen bakarkörsün.

Ummanı etkiler düşen her damla.
Yaşananlar unutulur zamanla.
Hakikat kendini gösterir amma,
Ben görmez bakarım, sen bakarkörsün.

Enver Özdi

Benim Gibi

Uzaktır dostla arası
Kapanmaz gönül yarası
Onca hasretin çırası
Yakar mola benim gibi?

Hoyrat dost bağına girse
El vurup goncadan derse
Diz çöküp yarime verse
Kokar mola benim gibi?

Nazoş dedim ben ismime
On yıldır ayrı cismime
O da özlemle resmime
Bakar mola benim gibi?

Enver Özdi

Benzeyenlere Nazire

Ne Alaman, ne İngiliz, ne Frenk,
Nerde kemik bulsa orda havlıyor.
Osurgan kancığa benzer pezevenk
Aktıkça salyası, gözü parlıyor.
*

Nazirelerim kulaklarda kalsın
İncitmek değil kimseyi maksadım.
Gocunan içinden hissesin alsın
Numarasız gözlüksüz gibi kullansın.

Enver Özdi

Bilmece

Sen olmasan
Kim söyler bana,
Birkaç tatlı söz?

Sen olmasan
Nasıl bakar bana,
Bir çift kara göz?

Çıkmıyorsun aklımdan.
Ne olursun güzelim,
.....
Çöz bu bilmeceyi çöz.

Enver ÖzdiI

Bir O Yandan Bir Bu Yandan

Önü kavurga kavurur.
Arkası harman savurur.
Softa postunu çevirir.
Bir o yandan,bir bu yandan.

Mevki makam,hep uyduruk.
Bilgi görgü,hep kıytırık.
Minare yok,mihrap çürük.
Gir o yandan,gir bu yandan.

Esrar çeker kafa bulur.
Yarışamaz yolda kalır.
Şeref kayıp,yılkı olur.
Bul o yandan.bul bu yandan.

Sekiz silindir araba.
Ahlak,namus hep haraba.
Viski,şampanya,şaraba,
Ver o yandan,ver bu yandan.

Her tarakta bezi çıkar.
Sen yaparsın,o hep yıkar.
Kevkire benzemiş vakar.
Gir o yandan,gir bu yandan.

Bir düzen ki,su götürür.
Yoksulu çıplak oturur.
Yüzsüzü malı götürür.
Her bir yandan,her bir yandan.

Zaman uyanma zamanı.
Ayırın saptan samanı.
Zalime verme amanı.
Vur o yandan,vur bu yandan.

Enver Özdi

Bizim Oba

Tarif etmek zordur sana buradan.
Sen bizim obayı bildin mi güzel?
Biraz gözden uzak tutmuş yaradan.
Sen bizim obayı bildin mi güzel?

Yel estikçe uğrelenir başaklar.
Aşka gelir cirit oynar uşaklar.
Vurur davul.güreş tutar koçaklar.
Sen bizim obayı bildin mi güzel?

Uzun kış sonunda sızısı diner.
Dereleri çağlar,leylekler döner.
Tarlası, bahçesi çiçeğe biner.
Sen bizim obayı bildin mi güzel?

Yün eğirir,kilim dokur koyun'dan.
Türkmen Çadırı'ndan,Oğuz Boyu'ndan.
Güzelleri sürmelidir soyundan.
Sen bizim obayı bildin mi güzel?

Türküleri,halayları nam verir.
Harman olur yiğitleri şan verir.
Vatan için şehit verir,kan verir.
Sen bizim obayı bildin mi güzel?

Akar çeşmeleri,soğuktur suyu.
Köprüde gavura denilmez dayı.
Sürmeli diyarı,Yozgat'ın köyü.
Sen bizim obayı bildin mi güzel?

Güzelleri sana benzer,kız gibi.
Çayır çimen,bir çift yeşil göz gibi.
Enver,bu söylediklerin az gibi.
Sen bizim obayı bildin mi güzel?

Enver ÖzdiI

Bizim Zannettik

Abdest aldık,namaz kıldık.
Tek zeytinle felah bulduk.
Kendimizden emin bildik.
İbadetimiz var bizim.

Çulsuz girdik ya bismillah.
Tezgah kurduk,fenafillah.
Yükü tuttuk,bekabillah.
Ziyaretimiz var bizim.

Cumartesi alacağız.
Pazar günü satacağız.
Çiğnemededen yutacağız.
Ticaretimiz var bizim.

Hayır,hasanat,sadaka.
Hizmet,himmet bildik vaka.
Mektep,otel,şirket,banka.
İmaretimiz var bizim.

Dört bir yana uzanmış kol.
Düşmanlara hizmetçi ol.
Kucakta otur,sakal yol.
İhanetimiz var bizim.

Enver Özdi

Boş Şiir

Gündüzün boş, gecen boş.
Kelimen boş, hece'n boş.
Sabahın boş, akşamın boş.
İçin boş, dışın boş.
Elin boş...

Evin boş, ocağın boş.
Kalbin boş, kucağın boş.
Cebin boş, miden boş.
Düşün boş, taşın boş
Başın boş...

Boş yaşamak.
Booşş! Bomboş...
Yaşamak mı bu?

Enver Özdiil

Cennetteyim

Cennete girmeye geldim
Sevabım çok.
Elli yıldır aşınayım hurilere
Yalanım yok.
Nerde amel, nerde defter
Haberim yok.
Ne zaman açılır kapı, ya huriler
Sabrım çok.
Evvel Allāh, ahir Allah
Sözüm hak.
Toplanmış başımda cemaat
Dön de bak.
Tacım tahtım yok dünyada
Gözüm tok.
Enver derlerdi adıma
Unvan yok.
Yedim, içtim, güzel sevdim
Yüzüm ak.
İyi bilirler rahmetliyi
Sor da bak.
Melek gibi sevdim seni
Beni koluna tak.

Beraber gezelim irem bağında
Eline kınalar yak.
Eller görür diye korkma sakın
Orda yasak yok.
Nihayet geldim cennete
Enel hak.

Enver Özdi

Cevapsız Sorular

Bensiz olmaz sanma güzel.
Sen olmadan olunmaz mı?
Ben eşek olduktan sonra,
Semer vuran bulunmaz mı?

Ne hurisin ne de peri.
Yürek oldu yangın yeri.
Ben candan sevdikten geri,
Beni seven bulunmaz mı?
Böyle avuturum dersin,
Çam koymayıp devirirsen,
Dalavere çevirirsen,
Hiç farkına varılmaz mı?

Sözünden düşülür fire,
Yorganı yaktırır pire,
Aşk dilenen şu fakire,
Bir sadaka verilmez mi?

Bülbül anlam verir güle.
Şevgimiz düşmesin dile.
Ölümcül hastalar bile.
O sevgiyle dirilmez mi?

Başka olursa fikirler.
Temizi göstermez kirler.
Benden sakladığın sırlar,
Birer birer derilmez mi?

Kalplere mühür basılır.
Ayaklar yerden kesilir.
Hem barışık, hem küsülür.
Bu cilveye yorulmaz mı?

Ben gül isem sen de gonca.
Sevenler kıskanır anca.
İki gönül bir olunca,
Samanlığa girilmez mi?

Aradığın bulur ise,
Bir kararda kalır ise,
Gönül kâbe olur ise,
Ona yüzler sürülmez mi?

Gezdirirken baş üstünde,
Yatırırken döş üstünde,
Hain karga leş üstünde,
Tek kurşunla vurulmaz mı?

Kurnazlık edersin neden?
Hiç bekleme gelmez giden.
Ruhu çıkmış cansız beden,

Tez mezara gömülmez mi?

Enver Özdi

Cinas

Asma ey güzel asma
Gül yüzün güzel asma
Dalında üzüm asma
Üzümde gözüm asma
Gülmek sana yaraşır
Gülsün gül yüzün asma
Arzuhalim demeye
Kalmadı yüzüm asma
Son arzumu sormadan
Asma ey beni asma
Aşk ateşi sarar da
Yanarsın güzel asma
Altında kemlik yatar
Her söze kulak asma
Halimi bilmesinler
Gösterme beni hasma
Başı göklere ermiş
Yalnız büyümüş asma
Uçları sana batar
Züldür başında tasma
Yüreğimden vuruldum

Yarama sen tuz basma
Eğer şad olacaksan
Boşa bekleyip susma
Cismim dar ağacına
Adım gönlüne asma
Tak sicimi boynuma
Sen ol celladım asma
Asma sana yakışmaz
Gülsün gül yüzün asma
Asma ey güzel asma.

Enver Özdi

Cumhuriyet Nur'un Şiirş

Eyy Türk genci bildin mi,Cumhuriyet ne demek?
Ecdadımın verdiği onca yıllık tüm emek.
Özgürlük,bağımsızlık,laiklik,hür düşünmek.
Basit şeyler değildir,bunu düşünmek gerek.

Ölmeyi emrederek haykırdı yüce Atam.
Düşmanın pençesinde inliyordu bu vatan.
Senin hür olman için toprak altında yatan.
Yedi kuşak şehittir,bunları bilmen gerek.

Başın dik bu toprakta özgürce geziyorsan.
İstedığın şekilde okuyup yazıyorsan.
Örfünü âdetini,dinini yaşıyorsan.
Bütün bunlar Cumhuriyet,değerin bilmek gerek.

Enver Özdi

Çocukluğumun Kış Geceleri

Ayaklar tandırın kefek taşında
Zemheri sonunda gücük başında
Çocukların akli keşkek aşında
Kazan kepçe bize aman olurdu.

İki göz kerpiç dam göze kâşane
Turşu, pekmez, sızgıt dolu aşhane
İki çekim kuzineye dösene
Çöreğin üstünde duman olurdu.

Bulgur pilavıydı çocuklukla yenen
Dana kavurmaydı üstüne konan
Fasulye suyuna ekmeği banan
İçinde de dürme tamam olurdu.

Pekmez ekşisiydi ayrıntı kovan
Kara kovan balı kaymağı boğan
Anamdı inekten ağızı sağan
Şifa niyetine yenen olurdu

Geceler uzundu gündüzler kısa
Çocuk gönlümüzde olmazdı tasa
Bir yabancı kapımızı çalarsa
Misafir var diye bayram olurdu.

Köpek havlaması, tipi sesinden
Pencere camının buz kesmesinden
Soluk perdelerin titremesinden
Korkarak yattığım zaman olurdu.

Halamın masalı bitmesin derdim
Nefes almaz, ağzı açık dinlerdim
Ala Geyik, Öksüz Kızı severdim
Devlerin yurdunda güman olurdu.

Gece yarısında yemek yerlerdi
Sorardım neneme yatsılık derdi
Yufkamıza tahin pekmez sürerdi
Çocuklar sofrada harman olurdu.

Bir kaç torun nenemizle yatardık
Senin benim diye çimdik atardık
Bazen küser, bazen çalım satardık
Onu paylaşmamız yaman olurdu

Kemre tezek sobamızda yanardı
Baca teper, bazen soba sönerdi
Üşüyenler döşeginde tünerdi
Odanın içinde duman olurdu.

Dedemin başına toplanıp erken
Yemen, Mısır, Çanakkale giderken

Seferberlik ağıtları dinlerken
İçimdeki damla umman olurdu.

“Dağa der Allahuekber
Karda Moskofla cenk eder
Enver Pařa yenik dűřműř
Askerini çeker gider.”

Enver Özdil

Deli Mi Oldun

Taştı yine gönül, sığmaz kabına.
Deli dolu yazar aşk kitabına.
Çekilirsin bir gün hak hesabına.
Eyvah sana gönül, deli mi oldun!

Deli derler ezelinden namına.
Gurur, kibir yakışır mı şanına?
Nice mazlumların girdin kanına.
Eyvah sana gönül, deli mi oldun?

Düşünmezsin bu âlemin sırrını.
Bilemezsin zararını kârını.
Boş yere harcarsın sevgi varını.
Eyvah sana gönül, deli mi oldun?

Böyle gider isen yalnız kalırsın.
Gün gelir ki, sen de pişman olursun.
Kimse kabul etmez, bana gelirsin.
Eyvah sana gönül, deli mi oldun?

Sen çaldın başımı çetin taşlara.
Kucak açtın hayallere düşlere.
Bel bağladın olmayacak işlere.
Eyvah sana gönül, deli mi oldun?

Ferman dinlemezsen, ferman yazılır.
Mansur gibi cismin dar'a asılır.
Nesimi misali derin yüzülür.
Eyvah sana gönül, deli mi oldun?

Gel ne olur şimdi kavil edelim.
Aşkın gösterdiği yoldan gidelim.
Gaflet bize göre değil nidelim.
Eyvah sana gönül, deli mi oldun?

Enver Özdi

Dik Tut Başını

Herk oldu çadır yerimiz
Pul oldu alın terimiz
Ah! kahpe çıktı yarımız
Döv dizini,döv döşünü
Taşlara çal kel başını.

Balı yağa katanlar var.
Ar namusu satanlar var.
Ağustosta yağınca kar,
Döv dizini,döv döşünü
Taşlara çal kel başını.

Sahip çık vatana,ile
Hainlerde bitmez hile
Aldanırsan bile bile,
Döv dizini,döv döşünü
Taşlara çal kel başını.

Viran oldu gülistanlar
Yeşil bitiren bostanlar
Ben söylerim de,kim anlar
Döv dizini,döv döşünü
Taşlara çal kel başını.

Vereceksen savaşı
Çaldırma ekmek,aşını
Bozarsan düşman düşünü,
Zeybek oyna kır dizini
Gururlan, kabart düşünü
Dik tut artık kel başını.

Enver Özdi

Dilber Mey Ve İzmir Hayali

'Bir söz dedi ki canan, keramet var içinde.
Dün geceye dair işaret var içinde.
Meyhane mukasrı görünür taşradan amma,
Bir başka ferah, başka letafet var içinde.'
Nedim-i Şeyda
'Girelim içeri,' dedi koca şair.
İzmirmiş....
'Denizi kız, kızı deniz,' kokarmış...
Şarkılara ilham veren Kordon'u varmış...
Ne de hoş gelir insana bilemezsin.
İçinde letafetten eser kalmamış,
O loş ışıkların yandığı bodrum katında.
Ne sakı, ne mey!
Özlediğim gibi değil hiç bir şey.
Ne sevilecek bir güzel,
Ne nûş edilecek bir bâde.
Her bir şey alelâde.
Ürkütücü bakışlar duvara doğru.
Arabesk'ten bozma cibilliyetsiz bir zırlıtı.
Müzik niyetine çalışıyor.
Hoşnutsuzluğumu anlamış olmalı koca Nedim.
Fısıldadı kulağıma,
'Yok bu şehir içre senin aradığın dilber ey oğul.
Bir peri suret görünmüş, bir hayal olmuş sana'
Uyanıverdim birden yalnızlığımla başbaşa.
Hayal etmek güzel de, sonu hüsrân olmasa.

Enver Özdi

Dünyanın Çobanı

Tok olan bilemez açlığın hali
Tokun boynunadır açın vebali
Sazı alıp Koca Veysel misali
Mes dilinden çarık ile konuşur.

Tavuk olur darı ambarı görür
Değirmeni bekler, taşı döndürür
Denizdeki fırtınayı dindirir
Fikret gibi balıkçıyla konuşur.

Ayı olur oyun oynatamazlar
İçi boş tencere kaynatamazlar
Masalı ninniye söyletemezler
Çocuk olur ekmek aştan konuşur.

Bir kuru kemiği rüyada bulan
Sokak kedisidir perişan olan
Kalaylı kaplardan yiyecek alan
Kuyruk sallar, çiğerciyle konuşur.

Kirmen geniş döner, incedir iği
Ateşe tutmadan pişer mi çiği?
Kurdun dile gelip açım dediği
Tur Dağı'ında Musa ile konuşur.

Tek dişli canavar her an pusuda
Saçtığı zehirler havada, suda
Yuvalanmış iki yüzlü Batı'da
Gökyüzünde İsa ile konuşur.

Amerika kuzu postuna girer
İngiltere olur kan izi sürer
Kuzey'e, Güney'e dört yana ürer
Çoban olur sürü ile konuşur.

Vietnam'da, Kamboçya'da, Kore'de
İran, Irak, Afganistan nerede?
Kazak, Özbek, Kırgızistan sırada
Bölüp bölüp pay etmekten konuşur.

Silah satar ülkeleri kaldırır.
Baş kaldırılırsa gözün yıldırır
Kadın erkek, çoluk çocuk öldürür
Kızılhaç'tan Unicef'ten konuşur.

Amerika hapsirirsa İngiliz nezle
Ne kadar gidecek bu iki yüzle?
Dost ahbap görünür hepsi bizle
Yunan, Rum'dan, Ermeni'den konuşur.

Enver kapat artık bu bahsi yeter
Domuz sürüsünden olur mu katar?

Eliyle devleti devlete çatar
Dili ile sulh hukuktan konuşur.

Enver Özdi

Düşman Başına

Ölüme çare yok biliyorum.
Ölmek de istemiyorum.
Zor iş be kardeşim.
Hak veriyorum Cahit Sıtkı'ya:
'kapımı çalıp durma ölüm, açmam.
Ben ölecek adam değilim.'
Ama olur mu?
Serde erkeklik var, iki paralık edemem.
İğne deliğinden Hindistan görmüşüm.
Taht kuracakyım, dudağı boyalı sarışının gönlünde.
Darendeli Bakkal Zeki'ye, veresiye yazdırmayacaktım zeytin ekmeği.
Peşin ödeyecektim askerlik bedelini.
Pantolon giymedim daha, halis İngiliz kumaşından.
Temiz hava ithal edecektim,
Yıldızlardan.
Yırtığına yamayacaktım, Ozon Tabakasının.
Siham-ı Kaza'yı okuyup, nazire yazacaktım Nefi'ye.
Daha neler neler.
Faydam dokunacaktı insanlığa yani.
Fazlasını söyleyemem, dedim ya,
Ben daha gençliğimi yaşayamadım.
En so şunu anladım, Atalar Sözüdür:
Çabalayan gidermiş çifte.
Bir dörtlük yazarken mezar taşım için,
Jandarma geldi eve geçen gün.
Düşman başına.
Bunu da yazıyorum hatıra defterime.
Gene haklı galiba Cahit Sıtkı,
'Ya hatıralarım, ya şiir defterim,
Yanarım bakkal eline düşerse.'

Enver Özdi

Emlik Kuzum

Nimetten mübarek sudan durusun
Yaradanım her dem seni korusun
Gözüksün, nurumsun, gözüm nurusun
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun.

Duygulu bakışlar, buğulu gözler
O minik ağzından dökülen sözler
Babacığı her an yavrusun özler
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun.

Ceylan yavrusunu avcılar kovar
Bir damla göz yaşın ruhumu boğar
Saçının bir teli cihanı değer
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun.

Gözlerimin yaşı içime akar
Sürmeli gözlerin hüznü bakar
O baba deyişin bağrımı yakar
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun.

Hasretliğin acı, ateş, kor bana
Senden ayrı koca dünya dar bana
Bunca yılın hesabını sor bana
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun.

Sen benim baharım, hem de yazımsın
Hayat damarımsın, iki gözüksün
Gece gündüz yüreğimde sızımsın
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun.

Mevlam seni rahmetiyle sulasın
Uzun ömür, mutlu yaşam bulasın
Evlatlı torunlu nine olasın
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun.

Gül yüzün hep gülsün, yüreğın coşsun
Bahtın yüce dağları bile aşsın
Sen ki, Hızır Nebi ile yoldaşsın
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun.

Sen de, ben de, hasret ile yanarken
Hal bilmezler bu halimi kınarken
Ömrüm günü ikindiye dönerken
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun

Evlat sevgisi yücedir, eyvallah
Torun torba ondan fazladır billah
O günleri de görürsün inşallah
Yavrumsun, kızımsın, emlik kuzumsun

Kırk bir yıl beklettin, vardır bir hikmet
Dünyaya gelişin bana bir nimet

Zihni, Sinan, Allahıma emanet
Gözümün bebeği, Şahinurumsun.

Enver Özdil

Eski Yıla Sitem

Ulan akılsız erseri!
Ulan hergele!
Boş ver diyorum sana,
Dünya denen şu pergele!
Yusyuvarlak çizer,döner.
İşte bir yıl daha geçti,
Şu çilekeş ömürden.
Sen gene yalnız,
Tek başına bir odada.
Avrat yok,akıl yokmuş...
Canım olmayıversin!
Sevgilin seni unutmuş...
Canım ne çıkar,
Sen onu unutmadın ya!
Bu bana yeter dersin.
Be heey! kazığı kırılası dünya.
Bana neler yaptın!
Sevgilimi aldın,
Aklımı çaldın,
Gurbete de saldın.
Canıma mı kasyın?
Hop hooop! yavaş ol bakalım.

Enver Özdi

Evvel Gerekirdi Tımar

Bir zamanlar gözden uzak küçücük bir köy vardı
İnsanları zor geçinir, gelirleri pek dardı.
Kış mevsimi uzun sürer, karlar adam boyuydu.
Geceleri bir yıl gibi, muhabbetler koyuydu.
Bu mevsimde tüm hayvanlar beslenirdi ahırda.
Yem saman yetişmez diye, sahipleri kahırda.
Evle ahır yan yanaydı, kıssaya konu olan.
Biri ana, biri baba, biri de toy bir oğlan.
Bu oğlanın vazifesi ahırda mal bakmaktı.
Yaşı küçük, amma çevik, gözü çakmak çakmaktı.
Gündüzleri hayvanların yemin, suyun verirdi.
Her gece de son bir defa gider malı görürdü.
Babası tembihlemişti, - İyi besle malları.
İnek, öküz, kör eşeği, tosunu, danaları.
Öküz emek, inek rızık, eşek vasıta demek.
Tosun, dana güvencedir, satarsın para demek.
Peynir, yağ inekten olur, çifti öküzler sürer.
Onlar zabın kalırlarsa, üstümüze it güler.

Eşek de el ayağımız, say ki dönen bir teker.
Bağa bostana gidersin, heybe taşır, yük çeker.
Canın isterse binesin, sürersin kasabaya.
Kuyruklu taksi denmiştir, bırakmaz seni yaya.
Tımarını eksik etme, hayvan uyuz olmasın.
Yemi, samanı bol tut ki, eşek zabın kalmasın.

Eşekten pek hoşlanmazdı, oğlancık onun için
Dinlemedi baba sözü, söylendi için için.

- Eşek farkına varamaz, zaten kördür bir gözü.
Yem çalayım kör eşekten, besleyeyim öküzü.
Bir kaç kez deneyden sonra böyle karar eyledi.
Ahırda yaptığı işi babasına söyledi.
- Kör eşeğin kör yanından çalışıyorum, görmüyor.
Kıt yem vermek kör eşeğe zaten zarar vermiyor.
Nesine yetmiyor iri, kuru, artık samanlar?
Adı üstünde zaten eşek hoşaftan ne anlar?

Babası hayretle baktı oğlancığın yüzüne:
- Bu oğlan bildiğin okur, amma vurur dizine.
Görür oğlum görür birgün sen o zaman anlarsın
Kör yanından çaldığına pişman olur yanarsın.

Oğlan hiç kulak asmadı babasının sözüne.
Kör eşeğin payını da yedirdi öküzüne.

Günler haftalar geçtikçe eşek dermandan düştü.
Kaburgaları sayıldı, tüyü kuyruğu geçti.
Tımarsızlıktan bedeni kemre, tezек bağladı.
Sesini kimse duymadı, için için ağladı.

Gene bir sabah erkenden oğlan ahıra girdi.
Ahırın orta yerinde eşeği ölmüş gördü.
Haber verdi babasına vaziyeti gör diye,
Çok haksızlık eylemişti zavallıya kör diye.

Babası geldi gördü ki, eşek nalları dikmiş.
Kaburgalar sayılıyor, tüyleri pislik tutmuş.
- Demedim mi sana oğul, kör eşek görür diye?
Her yanı kemre bağlamış, yemini çaldın niye?
Oğlan ahırın içinde, başladı aramaya.
Kaőađı gerek eşeğin tüyünü taramaya.
Kapıp geldi kaőađıyı, vakit kayıp etmeye.
Başladı ölmüş eşeğin sırtın tımar etmeye.
Gün görmüş babası dikti toy oğlana gözünü,
Kıssada hisse var diye tamamladı sözünü:

Enver Özdil

Gece

Eyy! bana zehrolan hicranlı gece.
Bana yüklediğin elem bitmedi.
Dua ettim gitsin diye üstümden.
Zalim felek yine kabul etmedi.

Sessizliğin bana korku veriyor.
Karanlığın asırlarca sürüyor.
Beyhude burada ömrüm çürüyor.
Senelerce zulüm çektim yetmedi.

Pençene düşenler kurtulamıyor.
Kara bağrım alev alev yanıyor.
Üzerimde çok belalar dönüyor.
Uzattım elimi.kimsetutmadı.

Sen aldın elimden o nazlı yari.
Bırak da sessizce ağlayım bari.
Çözmek için gizlediğin bu sırrı.
Çok uğraştım,ömrüm vefa etmedi.

Enver Özdiil

Gerdan Kıran Eşşeklere

Evin kapısı düvenden,
Baş yemeği de soğandan.
Arılar kaçmış kovandan,
İçi mayısla sıvalı.

Görgü görenek kalmamış.
Bilenden de öğrenmemiş.
Batalıkta biter kamış.
Ondan yaparlar kavalı.

İt ile çuvalda durur.
Havaya çifte savurur.
Gerdan kır dersin osurur.
Erkek eşekle davalı.

Kör sokakların yosması,
Kendi hafif, tavrı asi.
Yanındaki jigolosu,
Boynuz çatal yüz boyalı.

Enver Özdiil

Gidenin Ardından

Sen gidince koca dünya boş kaldı.
Gözden dolu indi, başa yağdı kar.
Üzerime yıkılmaya başladı,
Tutunarak adım attığım duvar

Hıçkırık boğazda düğüm düğümdü.
Günlerden yaşarken öldüğüm gündü.
Gün doğmadı, yıldız kaydı, ay söndü.
Melekler de benimle ağladılar.

İçimdeki ben de terk etti beni.
Ne geleni gördü, ne de gideni.
Ne duymak, ne görmek isterim seni.
Sana sensizlikte kavuştum ey yar!

Enver Özdi

Gönlümle Kavga

Gönlümle anlaşma yaptık,
Üzüntüler bana düştü.
tatlı hayalleri aldı,
Umutsuzluk bana düştü.

Önümden güzeller geçti.
Mis gibi kokular saçtı.
Gönlüm en güzeli seçti
Bir çilli de bana düştü.

Oturduk güzel sofraya,
Her bir şey geldi ortaya.
Gönlüm sardı baklavaya.
bayat çorba bana düştü.

Söz açtık paradan puldan.
O da hiç düşmüyor dilden.
gönlüm vazgeçmiyor bin'den.
Kırk para da bana düştü.

Yolumuz meclise düştü.
Görünce aklımız şaştı.
Gönlüm mebusluğu seçti.
Kapıcılık bana düştü.

Dedim haksızlık oluyor.
Eskiler bana kalıyor.
Gönlüm bir tekme vuruyor.
Boyun eğmek bana düştü.

Enver Özdi

Görmesin

Yürekte yara var,gelmiyor uyku.
Doğma ay doğma da kimse görmesin.
Yaşayan ölüyüm mezara koy ki,
Perişan halimi yarim görmesin.

Pervanenin bir şule'ye döndüğün.
Canan diye ateşlere yandığın.
Bülbül-ü şeyda'nın leş'e konduğun.
Doğma gün doğma da güller görmesin.

Dikenli yollarda,bozkır üstünde.
Kaybolan yılları bulma kastında.
Sitemlisin nazlı yâre küstün de.
Akma ey göz yaşım yollar görmesin.

Bu kavgada hançer hançer üstüne.
Sırrın verme yarenine dostuna.
Perişan saçını ser de üstüme.
Enver olduğumu kullar görmesin.

Enver Özdiil

Gündöndü Ve Toprak

Vefasız sevgili
Gündöndü çiçeği gibidir
Güne döner yüzünü
Gündöndüdür adı
Günün batmaya görsün
Dönüverir sırtını
Çevirir yüzünü
Gün, o gün.
Döndü
Gündöndü
Gündöndüdür adı
Gün döndüğü için mi, o döndü
O döndüğü için mi, gün döndü
Bilinmez
Yazan böyle yazmış bunu
Silinmez
İki yüzlüdür

Gün
Döndü
Gündöndü
Kökü toprakta
Canı yaprakta
Kara toprak
Kutsal toprak
Adı kara, alını ak
Toprak
Gökten ne yağarsa
Onu kabul eden
Toprak
Alını ak
Gündöndü çiçeğine bak
Toprağın bağrında
Güne bakar, günebakan olur
Gün
O gün
Eş arar kendine
Eş bulur güneş olur
Gün
Döndü
Gündöndü
Günü döndü
Güçlü güçsüz, suçlu suçsuz
Genç ihtiyar, zengin fakir
Bakmadan
Bıkmadan
Düşene kucak açan
Güne, gündöndüye
Toprak
Alını ak
Kusurları örten

Affeden toprak
Bağrına basmak için beni
Kucak açan toprak
Yollarımı gözleyen
Ana toprak
Ana gibi
Anadolu gibi.

Enver Özdil

Güzelim Diye

Saçlarını sallayarak yürürdü,
Kısağın yanında civan tay gibi.
Gece rüya, gündüz hayal görürdü,
Karanlığa gülümseyen ay gibi.

Bırakıp da gidemezdim bir yere,
Kirpikleri saplanırdı ciğere.
Oklarına hedef oldum bin kere,
Gergindi kaşları gümüş yay gibi.
Kirpiklerini kaşlarına çakardı.
Ak gerdana beşi birlik takardı.
Yürüdükçe ardi sıra bakardı.
Dizini dövenin hali vay gibi.

Tor tayı öğreten ağza gem vurdu.
On yedide on sekizden dem vurdu.
Uğrun baktı on ikiden tam vurdu.
Yar, ağyarı bilmez biraz toy gib

Ben sevmiştim kararında kalsaydı.
Anadan atadan öğüt alsaydı.
Gizli hazineye sahip olsaydı.
Övünür gezerdi sultan, bey gibi.

Kendini dünyanın güzeli sandı.
Gösterişe, tatlı söze tez kandı.
Kurunun yanında yaş iken yandı.
Sırtlanların bölüştüğü pay gibi.

Arabalı, paralıyla buluştu.
Oynaşını bacısıyla bölüştü.
İçkiye, kumara çabuk alıştı.
Sigarayı hafifinden say gibi.

Adını bilenler onlar, yüzler var.
Âlemin dilinde türlü sözler var.
Üzerinde silinmeye izler var.
Onu alan oğlan biraz "şey" gibi.

Enver Özdi

Hasretim

Mahsun küçüklüğün gözümde gitmez.
Yanımdayken bile özlemin bitmez.
Dünya benim olsa yerini tutmaz.
Yavrum bana,ben yavruma hasretim.

Baba deyişlerin cana can katar.
O evlat kokusu burnumda tüter.
Senden ayrı kalmak ölümden beter.
Kuzum bana,ben kuzuma hasretim.

Bana bağışlasın,duâm Allah'a.
Gelinliğin görecekim ben daha.
Özlem deli poyraz,umutlar vahâ.
Kızım bana,ben kızıma hasretim.

Dalımda açılan tomurcuk gülüm.
Sensiz kırık benim kanadım kolum.
Dünya malı ne ki,sonumuz ölüm.
Nur'um bana,ben Nur'uma hasretim.

Enver Özdi

Hatıralar Önünde Sitem

Hasretimi ırmaklara söyledim,
Başını taşlara vurup aktılar.
Turnalardan medet umdum bir haber!
Feryat figan yükseklerden baktılar.

Gözümü karartıp ummana daldım.
Gönül kuşum yanlış şikâre saldım.
Cevahir sattım da ağular aldım.
Güvendiğim dallar elde kaldılar.

Sana senden oldu, benden olmasın.
Bana öyle bak ki,güman kalmasın.
Ah edemem gül benizin solmasın.
O güzel gözlerin bana baktılar.

Enver Özdi

Helal Olsun

Yanımda bir sabah eyle,
Koynum sana helal olsun.
Zülflerin kemend eyle,
Boynum sana helal olsun.

Hayal eyle o günleri,
Akıp giden trenleri
Hoş görürsen dikenleri,
Gülüm sana helal olsun.

Her şeyleri göze aldık
Sırça saraylara daldık
Kara kovan ballar bulduk
Arı'm sana helal olsun.

Ay mıydı gün müydü adı
Unutulur mu hiç tadı.
Deli gönlümün muradı
Canım sana helal olsun.

Enver Özdi

Hırsız oban

Mal sahibi oban tuttu.
Yüz koyunu teslim etti.
Eşek, köpek, kebe verdi.
Emaneti sana dedi.

Sürüyü götürdü dağa.
Otlattı sütünü sağa.
Bir yıl oban kalacaktı.
Onda bir hak alacaktı.
Yağmur, çamur, dere tepe,
Yağlım yeri hayli sapa.
Soğuk sıcak, gündüz gece,
Çözülür mü bu bilmece?

Bir ay kadar dağda gezdi.
Sonunda fikrini bozdu.
- Sürüyü niye güdeyim?
Ağama bir iş edeyim.

Çağırıldı bir kel cambazı.
Alan da, veren de razı.

Hırsız oban bilir işin.
Ucuz sattı, amma peşin.
oban döndü köye geri.
Şirtında artık bir deri.
Kurnazca gözden yaş döktü.
Ağa önünde diz çöktü.
- Anlatayım birer birer,
Dinle ağam bir karar ver.
Koca sürü telef oldu.
Sor ki başa neler geldi.

"Gök yarıldı, şimşek çaktı.
Yetmiş tanesinin ödü patladı.
Önden gitti baş toklu,
Arkasından beş toklu.
Dördünü verdim kasaba.
Onunu katma hesaba.
Altısı kavurma oldu.
Üçü hastalandı öldü.
Kurt kaptı birisini.
Alıp geldim derisini."

Deriyi attı önüne.
Sözü getirdi sonuna.Ağa, önünde tencere
Yoğurt yiyordu habire
Çobanın yalanı bitti.
Toplam sayı yüze yetti.
Ağa tencereyi kaptı.
Hiddetli bir hamle yaptı.
Kabı geçirdi başına

Bak Şu Allah'ın iÇine.
Yüzü gözü yoğurt oldu.
Çoban aradığın buldu.
Yüzsüz, piŐkin sırtarak,
Pay çıkardı kırtarak.
AĞaya döndü yüzünü.
Arsız söyledi sözünü:

- Hesabı düzgün verenin
Yüzü böyle ap ak olur.

Enver Özdil

Hüzün Basınca

Bu nasıl dünyadır, bu nasıl dünya?
Ölümü gerçektir, yaşamı rüya.
Ne çok sevmiştin sen, sevildin güya,
Yalan üstesin sen, o yalan dünya.
Herkes gibi sen de oyalan dünya.
Özdere-6 Mayıs 2013

Enver Özdi

Kara Bahtım

Karayım diyerek kara bağlama
Soyun karaları, sal kara bahtım
Kara gün kararıp durmaz demişler
Sen de ak günlere, yel kara bahtım.

Yadeller ellini, yetirmez yüze
Gaflete düşersen vurursun dize
Erteleyip durma bahara, güze
Felekten öcünü, al kara bahtım.

Medet umma İlyas ile Hızır'dan

Korku duyma padişahın, vezirden
Elinden gelirse haşa huzurdan
Bir gün de sen horoz, ol kara bahtım.

El bağlama her namerdin önünde
Kadrin bilmez rezil eder sonunda
Cemaziyülevvel, eski donunda
Bunların aslını, bil kara bahtım.

Muhannete ahvalini bildirme
Peşrev olsun diye, zurna çaldırma
Aç kurtlara, mor kuzuya aldırma
Sürüye sen çoban, ol kara bahtım.

Birini söylersen, üçünü dinle
İyi kötüden ayır bilginle
Aklı, fenni, yoğur, imanla dinle
O sana gösterir, yol kara bahtım.

Keder de, sevinç de hep senin için
Sorgula herşeyi, ne zaman, niçin
Güzeli, çirkini, hep ayrı biçim
Dikensiz olamaz, gül kara bahtım.

Bahar habercisi gelecek yazın
Ömür pek kısadır, yolsa çok uzun
Tekneli, teknesiz, her türlü sazın
Sesini çıkaran, tel kara bahtım.

Irak yollar yakın olur hızınla
Koşa yaşa, hem oğlunla kızınla
Sevda türküleri söyle sazınla
Artık efkârlanma, gül kara bahtım.

Enver Özdi

Kördüğüm

Anlatacak çok şey birikti gülüm
Sen yoksun ki,kimselere diyemem
Sözcüker dolanıp ta dilimde kördüğüm oluyor.

Duvarlara tutunarak giriyorum odamıza
Eşyalara sinen kokunu çekiyorum içime
Yastıkta hatıra kalan bir tel saçın
Yağlı sicim gibi kıvrılıp ta, boynumda kördüğüm oluyor

Gezdiğimiz o yerlere gider ayaklarıma
Anılar üstüme üstüme geliyor
Seşin çınlıyor kulağımda,dayanmıyor dizlerim
Bağları çözülüyor da dolanıp dizimde kördüğüm oluyor.

Koca şehir bana zından
Hiç bir yere sığmıyor başım
Ev gözüme düşman,yollarda izin
Duvarda cismin görünüp te,gözümde kördüğüm oluyor.

Hasret türküleri çalıyor radyoda
Seni hatırlatıyor yüreğe dokunan nameler
Daralıyor yüreğim,duyulmuyor çığığım
Sesim titreyip titreyip te,bogazımda kördüğüm oluyor.

Gel artık gel,hiç mi hatırım yok!
Aldığın nefes aşkına.
Cemalinde yüce yaratana gördüğüm
Çözülüyor,çözülüyor,çözülüyor
Hasret cehenneminde bu kördüğüm.

Enver ÖzdiI

Kuşak Farkı

Torunu diyor ki hep: Dedemin eli sıkı.
Param yok diyor amma, aslında kirli çıkı.
Biraz harçlık istesem, acep dedem verir mi?
Cimri adamın teki, eli cebe girer mi?
Sinema, konser, disko, dedem bundan ne anlar.
Sanki bu gibi şeyler var mıydı o zamanlar.
Bu yaştan sonra onun para neyine gerek.
Kefen parası diye saklamaya ne gerek.
Pabamdan dün kopardım haftalık nafakayı,
Hepsini de erittim, düşünmedim sonrayı.

Dedeyi arkadaşına şikayet ederken
- Ağır iştir dedem, kulağı duymaz derken
Dede minder üstünde torununu dinledi
- Gel evlâdım, seninle sohbet edelim, dedi.
Duydum dediklerini, beni sağır belleme.
Harçlığın da veririm, dedem anlamaz deme.
Gençsin, elbette gezip tozup eyleneceksin.
Ama her an, her yerde kendini bileceksin.
İnsanı her belaya arkadaşı yetirir.
Papuç fazla gezerse, mutlaka bok getirir.
Karga onmaz, bokuna basanı da ondurmaz.
Taşıma su koskoca değirmeni döndürmez.

Arkadaşını iyi seç, iyilerle düşüp kalk.
Her işin sonu olsun yüzün açık, alnın ak.

Ey benim deli oğlum, sen hiç kıtlık gördün mü?
Sırf boğaz tokluğuna ele hizmet gördün mü?
Gün çarığı sıktı mı, çarık çıplak ayağı,
Yetim başında yumruk, sırtındaki dayağı?

Baba seferberlikte, ana hummadan öldü.
Hem yetim hem de öksüz üç kız, üç oğlan kaldı
Yaşı geçkin bir nene ayak topal, gözü kör,
Altı çocuk başında, tasvir etmez hayli zor.
Nene ağlar akıtır, bir kafaya üç yumruk.
Kader derler adına, Tanrı'dan geldi buyruk.
- Genç yaşımda dul kaldım, ardından oğul gelin
Altı çocuk ortada, ne olacak bu halim?
Kimini azap çoban, kimin hizmetçi verdim.
Bu hallı yaşamaktan kazandık bunca derdi.
Askere dek hizmetkâr oldum el kapısında.
Ektim, biçtim, çift sürdüm, taş çektim yapısında.
Günde bir öğün ekmek şükür ederdim.
Beterin beteri var diye dua ederdim.
Askere çağırdılar, yaşım yirmiye erdi.
Kursağıma üç öğün ekmek orada girdi

Bu günler de var imiş diye bayram eyledim.
Askerlik hiç bitmese, teskere koysam dedim.

Sırtım kavi elbise, karnım sıcak aş gördü.
Zulüm, kahır kalmadı, bitti azaplık derdi.
Üç sene askerlikten sonra terhis ettiler.
Çok çetin bir hayatın kucağına attılar.
Tertipler sevinirken ben oturdum ağladım.
Askerli bitti diye karaları bağladım.
Şimdi nere gideyim, evim yok, köyüm nerde?
Bacı kardeş sorarsan, her birisi bir yerde.
Her baş kendi derdinde, kardeş bacı kim sora.
Önce kendini kurtar, sonra onları ara.
Yalın ayak, baş kabak yaya düştüm yollara.
Bir lokma ekmek için, minnet ettim kullara.
Amelelik, çobanlık, çiftçi, çırak, hamallık,
Yapmadığım kalmadı, Allah verdikçe sağlık.
Önce badire geçti, sarsılmadı inancım.
Önce namus, ahlakım, sonra helâl kazancım.
İlden ile dolaştım, yurdun dört bucağını.
Ovasını, dağını, soğuk ve sıcakını.
Yedi yıl böyle geçti, ilktim alın terimi.
Zamanı geldi gayri, belliyeyim yerimi.
Üç askerde, yedi yıl gurbetlikle geçmişti.
Ocağa döndüğümde, yaş otuzu aşmıştı.

Garip kardeşlerimi bir bir sual eyledim.
Ağlasam mı, gülssem mi, ne haldir bilemedim.
Kardeşimin ikisi ısıtmaya tutulmuş.
En küçüğü de ince hastalıktan yok olmuş.
Üç kardeşim bu minval, ebediyete yetmiş.
Kalan bacım kocada, oğlan askere gitmiş.
Baba ocağı viran, taş üste taş kalmamış.
Ören yeri kimsesiz, dönüp bakan olmamış.
Kerpiç kestim taş çektim, iki göz bir dam yaptım.
Beş on dönüm çürüğe, on dönüm de ben kattım.
Çiftti, çubuktu derken, yerleşip kaldım köye.
Dünya evine girdim, ocağım yansın diye.
Küçük kardeşime da ben atalık eyledim.
Ev bark sahibi yaptım, varımı pay eyledim.
El kapısı pek zordu, ekmeği de ağuydu.
O ekmeği yesen de, yemesen de ağuydu.
Onun için sarıldım, dört elle toprağıma,
Ekine, bostanıma, tarla, bahçe, bağıma.
Tırnak vurdum, biçtim, sürdüm, savurdum,
Geceyi gündüz ettim, tırpan saldım, bel vurdum.
Öküzün teki öldü, ben koşuldum yerine.
Alın teri akıttım, göz yaşının yerine.
Birini iki edip, ikimi dört etmeye,
Gündüz çifte giderdim, gece koyun gütmeye.

Uyku girmez gözüne, el kapısı görenin.
Yorganın yakılışı, yüzündendir pirenin.

Sen bu günlerimize kolay mı geldin sandın.
Deden, baban yokluğa, sen de varlığa kandın.
Elinde türlü alet, televizyon radyo,
Dilinde moruk, kendine iyi bak, çav, adiyö.
Ama suç sende değil, bilemezsin bunları,
Anlatmamız gerekir, öğren yaşananları.
Kökü olmayanın, gövdesi de olmazmış.
Kökünden ayrı düşen, ayakta kalamazmış.
Geçmişinden ibret al, övün geleceğinle.
Bilmediğini öğren, hayır öğüdünü dinle.
Her cefanın bir sefası olur ya, işte öyle.
Cefa sefa, emek yemek, kâr zarar işte böyle.
Onun için bilirim, kurusun kıymetini.
Yokluk ölümden beter, çok çektim zahmetini.
Her zaman bir kenarda üç beş kuruşum olur.
Hayat bu, kul başına neler gelir kim bilir.
Elinde malın yoksa, başkasında da olmaz.
Bir hacet hasıl olsa, ha deyince bulunmaz.
Kara günde dost olur, varsa eğer ak akça.
Atalar böyle söyler, doğrusu budur hakça.
Alan elden değil de, veren elden olmalı.
Hatırı çok, dostu bol, varsa insanın malı.
El açıp dilenmekse, Allah korusun beter.
Sıkışınca insanın, malına gücü yeter.
Bulduğun gün sile de, bulmayınca çile mi?
Artanını saklamak düsturun olsun emi?
Bildiğin gibi yaşa, sakın cimrilik etme.
Elindeki nimeti, şuursuzca tüketme.
Cimrilik de müsriflik kadar tehlikelidir.
Her birşeyin kararı, sınırı da bellidir.
O günleri görenler böyle karar ederler.
Buna cimrilik değil, tedbirli olmak derler.

Torunu dinlenenleri huşu ile dinledi.
Dedenin elin öptü, ondan özür diledi.
- Bilemezdim bunları, anlatmasaydın eğer.
Öğrenmemiz gerek ne çok şey varmış meğer.
Ben kendimi herkesden çok bilirim sanırdım.
Böyle konuşmasaydık, seni nasıl tanırdım?
Sık sık anlat sen bana sevgili dedeciğim.
Geçmişten ders alarak, ileri gideceğim.
Geçmiş olmayanın geleceği olmazmış.
Dolu zaten almaz da, boşa koysan dolmazmış.
Sizlerin sayesinde eriştik bu günlere.
Anladım ki, çok şeyler borçluyuz dünlere.
Sizsiniz mimarları bu mukaddes vatanın.
Bizlere emaneti Ulu Önder Ata'nın.

Sizlerle kıyaslarsak, biz çok ilerideyiz.
Bizden sonra gelecek olandan gerideyiz.
Ak sakallı, nur yüzlü, benim gün görmüş dedem.

Varlık ile yokluğun sırrına ermiş dedem.

Dedesi biliyordu torundaki cevheri.
Yeter ki anlatılsın, ona doğru ile eğri.
Şaka yollu toruna uzatararak elini
- Sen nasıl anladınsa, deden de anlar seni.
Bundan sonra seninle konuşur söyleşiriz.
Hem güler, hem öğreniz, hemi de paylaşıyoruz.
Sen dedeni anlarsın, deden de torununu.
Bu şekilde çözeriz şu kuşak sorununu.
Haydi aç şu aleti, bir seyire bakalım.
Sözüm pek seçemiyor, şu gözlüğü takalım.
Gerçi pek göz görmüyor, kulak ağır işitir.
Bu iş göz kulak değil, lâkin gönül işidir.
Yaş sekseni devirdi, belim büküldü amma,
Ben bir delikanlıyım, gönülü kocar sanma.

Günler aylar geçtikçe, daha yakın oldular.
Mutluluğun sırrını konuşarak buldular.
Kuşak farkı kalmadı, çözüldü tüm sorunlar.
O, torunu anladı, onu da tüm torunlar.

Enver Özdi

Manim

Bahçemde tomurcuk gülüm.
Eşini bekler bülbülüm.
.Feryat figan kar eylemez.
Yetmez mi çektiğim zulüm.

Enver Özdi

Mehdi Zamanı

Aruzu heceye kattık
Gündüzü geceye kattık
Yorgansız döşeksiz yattık
Ne yan kaldı, ne bel kaldı.

Umudu bağladık kıla
Erteledik yıldan yıla
Dere tepe verdik sele
Ne iz kaldı, ne yol kaldı.

Yaşımız kırk beşi aştı
Onca zaman boşa geçti
Hırsız terzi hülle biçti
Ne yen kaldı, ne dön kaldı.

Haramı helâle kattık
Boyumuzca boka battık
Baş bezirgân olduk sattık
Ne iman, ne de din kaldı.

Necasete battı burun
Yaklaşmayın geri durun
Neydi ki ne oldu sorun
Ne ün kaldı, ne şan kaldı.

Göğüs göbek bacak açık
Aklı hafif, fikri kaçık
Salkım saçak, dökük saçık
Ne ar kaldı, ne yar kaldı.

Kız diskoya oğlan bara
İçki kumar esrar fora
Bekâret kızlık kim sora
Ne kız kaldı, ne zar kaldı.

Gelinin gözü kaynında
Lanet yaftası boynunda
Her gün birinin koynunda
Ne kan kaldı, ne soy kaldı.

Milletçe geldik oyuna
Uyduk Avrupa huyuna
Dönecek amma köyüne
Ne Fadime, ne köy kaldı.

Düşer olduk bunca derde
Bir çaresi yok mu nerde?
Mehdi beklemeye şurda
Ne yıl kaldı, ne ay kaldı.

Varmıs çekilecek çilem
Devir devran böyle âlem

Bense Allah-ü âlem
Ne utanma, ne pay kaldı.

Enver Özdil

Nazire

Ölmeden kalbimi gömdüm bu mubarek yurda.
Arayan olursa seng-i mezarım,işte burda.
Ey Enver! sen bize bir numune-i edebsin.
Söz düşer mi sen varken,ne ite ne de kurda.

Enver Özdi

Nazlı Güzele Özlemim

Aşkımda tomurcukken soldu kurudu.
Söylemem kimseye kimdi o güzel.
Yaş kalmadı gözü kanlar bürüdü.
Söylemem kimseye kimdi o güzel.

Güzdüz hayallerde, gece düşlerde.
El ele vererek çılgın işlerde.
Baharı yaşadık kara kışlarda.
Söylemem kimseye kimdi o güzel.

Ömrümce unutmam güzel günleri.
Yürek sızısıyla andım dünleri.
Özlemle, saygıyla yazdım bunları.
Söylemem kimseye kimdi o güzel.

Belki hayal, belki gerçek sözlerim.
Yürek yangın, hasret çeker özlerim.
Kıskanırım, yâdellerden gizlerim.
Söylemem kimseye kimdi o güzel.

Sırça saraylardan koku isterim.
Kahve, bira kesmez, rakı isterim.
Senin için yazdım oku isterim.
Söylemem kimseye kimdi o güzel.

Selam verir gelip geçen trenler.
Korku bilmez aşk bağına girenler.
Sıralandı o kim diye soranlar.
Söylemem kimseye can'dı o güzel.

Enver Özdi

Ne Fayda

Gurbet değil benim belimi büken.
Bizim eller ana gurbet ne fayda!
Yel estikçe savruluyor toz,duman.
Kaplı yollar bana gurbet ne fayda!

Dayanmaz görmeye insan yüreği.
Omuzunda kazma,elde küreği.
Bulamıyor belli,küllü çöreği.
Tutan eller bana gurbet ne fayda!

Ekmek atlı olmuş,Osman'ım yaya.
Geçmiyor bu günler hep saya saya.
Para yok ki,garip koysa bankaya.
Yatan pullar bana gurbet ne fayda!

Atar herkes birbirine kazığı.
Yola çıkamıyor,yok ki azığı.
Bedel ağır, çiğner isen tüzüğü,
Yapan kullar bana gurbet ne fayda!

Diyorlar nazlı yâr bekler orada.
Yol vermiyor karlı dağlar arada.
El tutuşup canan ile murada,
Ermek zaten bana gurbet ne fayda!

Böyle garip midir âlemin işi?
Akmıyor tükendi gözümün yaşı.
Kaygılarla yatıp,toz penbe düşü,
Görmek gene bana gurbet ne fayda!

Enver ÖzdiI

Nur 23 Nisan

Ey! Milletim unutma,
23 Nisan ne demek?
Bizim için vermişler,
Atalarımız bunca emek.

Göz koymuştu düşmanlar,
Bu Cennet vatanına.
Her karış toprağımız,
Bulandı Şehit kanına.

Milletin çocukları,
Özgür yaşasın diye,
Atamız bu bayramı,
Bize etti hediye.

Ne boynumuzda tasma,
Ne kolumuzda zincir.
Kıymetini bilmezsek,
Atamın ruhu incir.

Şimdi hain düşmanlar,
Selam duruyor size!
23 Nisan bayramı,
Kutludur hepimize.

Enver Özdi

Peygamber Kucağında 90 Yıl

Medeniyet denilen kahpe kinin kusmuştu,
Vatan semalarını kara bulut basmıştı.
Namusuna göz dikmiş aziz anavatanın,
Henüz haberi yoktu dehâsından Ata'nın.
Üşüştüler can çekişen bir devin enkazına.
Yem sanmıştı sırtlana, akbaba, kargasına.
Ali hatırlamazdı babası nice, nasıl?
Anasından dinledi hikâyesin on beş yıl.
Bir bebekken göndermiş Balkan'a pederini,
Almamıştı ne ölü, ne de sağ haberini.
Seferberlik kuruldu, er kişiler toplandı,
Çocuk Ali askere gitmedi, hayıflandı.
İki ihtiyar erkek kalmıştı koca köyde,
Eli silah tutanın hepsi şimdi askerde.
Yamyamı, zencisi de, Türk'le boğaz boğaza,
Vahşet, ölüm ateşi püskürtüyor boğaza.

Mehmetçikler canını siper etmiş düşmana,
Şehâdet şerbetini içiyor, kana kana.

Mehmet Ali durur mu, yalvardı anasına,
- Gitmek isterim, dedi, Babamın ardı sıra.
İki seksenlik koca, üç beş çoluk çocuktan,
Başka kimse kaldı mı, elleri silah tutan.
Anacığım izin ver, ben de hemen gideyim,
Mübarek vatan için, düşmanla cenk edeyim.

Anası gözü yaşlı, baktı Mehmet Ali'ye,
Tanrı'ya şükreyledi, bir oğul verdi diye.

- Git evlâdım git, dedi, Baban gibi sen de git,
Namusun için vuruş, ya gazi ol ye şehit.

Öptü ana elin, aldı hayır duayı,
Gönüllü talimle çıkardı pusulayı.
Teslim oldu kıtaya, nice erler tanıdı,
Kimi iki yaş büyük, kimisi akranıydı.
Kırk yaşında bir çavuş, şafak vakti topladı,
Teker teker sorarak, kayıtları yokladı.
Sıra Ali'ye geldi, sordu Çavuş soruyu,
Aldığı cevaplardan bulacaktı doğruyu.
- Adın ne, nerelisin, hangi sancaktan geldin?
Şube nere, tevellüt, kışlayı nasıl buldun?

- Mustafa oğlu Ali, diye saydı künyeyi,
Bozok'tan geldim, dedi ilikleli düğmeyi.

Bu sözleri duyunca, Çavuş'un içi yandı,
Ali'nin kendi oğlu olduğuna inandı.
Emin olmak istiyordu, tanışıklık vermeden,

Sıraladı sorusunu, peşpeşine demeden.

- Mehmet Ali mi, yoksa Ali mi, adın nedir?
Sağ mı, ölü mü yoksa, baban şimdi nerededir?
Şöyle evlât, Elif mi yoksa ananın adı?
Öyleyse eğer bu iş, baban da Mustafa'ydı.

- Sen hele söyle bana, niye sordun adını?
Benim anam sana ne, bilelim maksadını.

Çavuş işi anladı, hassas yere dokundu,
Ana namus demektir, oğlan ondan gocundu.
Çavuş, alttan alarak sorgu sual eyledi.
Ali de yumuşadı, bildiğini söyledi.

- Adım Mehmet Ali'dir, Ali bilirler beni,
Mustafa'nın oğluyum, Ramazan'ın yeğeni,
Anamın adı Elif, babamınki Mustafa,
Gönüllü yazılarak katıldım ben bu saffa.

Bozok'tan gelirim ben, köyün adı İkizce,
Vatanı olmayanın, namusu olmaz bizce.
Babam, on beş yıl evvel gitmiş Balkan harbine.
Hiç haberi gelmedi, öldü mü sağ mı gene.
Ecdadımım göğsüne düşman hançer dayarken,
Köyde durulur muydu, imdada koşmak varken.
Elim silah tutuyor, şükür şimdiden geri,
Doldururum ben, dedim, babamdan kalan yeri.
Vakit kaybedemem, nefer olmak isterim,
Kama tüfek vermezsen, dokunur sana şerrim.

Çavuşum bırakırken köyde bahtsız kadını,
Oğluna kendi vermiş, Mehmet Ali adını.
Bu hasretle yüreği, tam on beş yıl yanmıştı.
Ali'yi dinledikçe, tazelenmiş sanmıştı.
Zaman nasıl geçiyor, hiç farkına varmadan,
On beş yıldır koşuyor, cephelere durmadan.
Suriye, Yemen, Irak, kızgın Sina çölleri,
On beş yıl emre uydu, "Durma atıl ileri."
Şükür deldirmemişti soysuz düşmana postu,
Anlamıştı yok idi, Türk'ün başkaca dostu.
Ali ile konuşma biraz uzunca sürdü.
Belli bu sohbet onu evlâdına götürdü.
Yüzlerce nefer varken hem solunda, sağında,
Ali'nin ince sesi çınladı kulağında.

- Adım Mehmet Alidir, Ali bilirler beni.
Mustafa'nın oğluyum, Ramazan'ın yeğeni.

Çavuş'un birden bire gözleri sulanmıştı,
Oğlu şehit ağbeyi, Ramazan'ı anmıştı.
Mustafa Çavuş coştı, açtı iki kolunu,
On beş yıllık hasretle, kucakladı oğlunu.

Mehmet Ali inandı, babası olduğuna.
Sevincinden karpuz da sığmadı koltuğuna.

- Ah, etti, Anam, dedi, Bilseydi sağlığını,
Yedi düvel duyardı, mutluluk çılgını.

Baba oğul birlikte çağlayıp coşuyordu,
Varlığını unutup, ölüme koşuyordu.
Koca Çavuş vazife aldı talim etmekle,
Emrindeki erlere savaşı öğretmekle.
Oğluna kavuşmuştu bir başka sevinçliydi.
Kaderin cilvesinden, tabiatı içliydi.
Erlerin hepsi onun, oğlu Ali gibiydi,
Her birine sevgisi, muhabbeti kaviydi.
Çanakkale Boğazı, harbin yapıldığı yer.
"Ölüm indirir gökleri, ölü püskürtürdü yer."
Orda her gün binlerce, fidanlar ölüyordu.
Sıranın kendine de, geldiğin biliyordu.

Bir kaç hafta boyunca, sevincinden ağladı.
Bir baba gururuyla, yüreği yağ bağladı.

Beş haftalık talimle, Ali cepheye vardı.
Yüreğinde korku yok, seviçle gurur vardı.

Siperlere yerleşip, tüfek süngü dediler.
Dualar okuyarak, şafağı beklediler.
Beklenen vakit geldi, "ölüm emri" aldılar.
Üstün düşman içine, açık sine daldılar.
Öyle bir boğuşma ki, lisan tarif edemez.
Gülle, mermi yağdırır, o boğazı geçemez.
Kan oluk gibi akar, yer gök alev içinde.
Ali kendini buldu bu hengame içinde.
Kurşun sıktı rengarenk çehrelerin üstüne.
Karşıdaki de yeldi, onun canı kastına.
Paramparça uzuvlar, havada uçan eller.
İleri hücumlarla söküldü çelik teller.
Babasıyla yan yana, vuruştı Mehmet Ali.
Bir ikindi üzeri, gelip çattı eceli.
Kahpe bir kurşun geldi, saplandı ak alınına.
Çocuk yüzü gülererek, yığıldı sağ yanına.
Babası kucakladı, çekti biraz geriye.
- Vatan sağ olsun, dedi atıldı ileriye.

Bir kaç hasım hakladı, tüfeği de kırıldı.
Düşmanın boğazına, elleriyle sarıldı.
Fazla vakit geçmedi, göğsünü süngü deşti.
Şehâdet şerbetini, Koca Çavuş da içti.

Nice vatan evlâdı, bu döğüşte can verdi.
Hepsi de birer birer, cennet bağına girdi.
Namus için can veren, o kahramanlar kimdi?
O vatanın kalbinde, bir şehitlik var şimdi.

Şehitliğin içinde, adı mezar taşında.
Bozoklu Mehmet Ali, henüz on beş yaşında.
Yanındaki babası, adı Mustafa Çavuş.
Dünyada görülmedi, böyle çetin bir döğüş.
Doksan yıldır yatıyor, baba oğul yan yana,
Ecdanın ocağında, peygamber kucağında.

25 Nisan 2005

Enver Özdi

S.sekreterlik

Dıřarıdan baktım bir yeřil tűrbe,
Kemirir bitirir er oğlu eri.
İçeri girdim ki, estağfur tövbe,
Çıkardım kıcımdan S. Sekreter'i.
*

Düřtűđümü görűnce bir çifte de o savurur.
Kalmamıř farkı hödüđűn Merzifon merkebinden.
Ne dalkavukluklar gördük, ne riyâlar öğrendik.
Diplomasız çıktıysak da diplomat mektebinden.

Enver Özdil

Sahipssiz Őir

Olmazsan
kendine
Sahip...

Ne sana kimse olur,
Ne de sen kimseye
Sahip...

Enver Özdil

Samimiyet

İçi düşman dışı dosttan
Yılan daha samimidir.
Sayın, beyefendi, üstten
Ulan daha samimidir.

Mavi boncuk dolu kese
Dağıtır durur herkese.
Ağız eğmeden nekese
Çalan daha samimidir.

Eşeğe merkep de dense
Atı geçer canı yansa.
Altın semer vurmaktansa
Palan daha samimidir.

Neme lazımları atan
Suya sabuna el katan
Bir diken üstünü vatan
Bilen daha samimidir

Bire değse bine değmez.
Öksüz yetim hakkı yemez.
Bayramdan bayrama namaz
Kılan daha samimidir.

Kendini mihenge tuta.
Gönül huzuruyla yata.
İnsanca kendinde hata
Bulan daha samimidir.

Cahillik başa oldu dert.
Yarım aydın tüm felaket.
Bu yazılanlardan ibret
Alan daha samimidir.

Enver Özdi

Sebep

Bir dağın başına çökerse duman
Yüceliği bu duruma sebeptir.
Sevilen sevene verirsen güman
Cüceliğe bu duruma sebeptir.

Kahve köşesinde ömür bitirir.
Babasından yukarıda oturur.
Karısın kırığın eve getirir.
Kocalığı bu duruma sebeptir.

Deve büyük ot yiyerek beslenir.
Şahin küçük et yiyerek beslenir.
Hutbe okur cemaata seslenir.
Hocalığı bu duruma sebeptir.

Zalimin yaptığı zulüm övülmez.
Doğru sözlü dokuz köyden kovulmaz.
İlaç şifa verir, amma sevilmez.
Acılığa bu duruma sebeptir

Yalan söyler, yalan yalan üretir.
Yar zülfün yadellere taratır.
Mum yaktırır kaybolanı aratır.
Geceliği bu duruma sebeptir.

Enver ÖzdiI

Sevgilimi Arıyorum

Unttamadım hâlâ o kara gözlerini.
İşitmedim yıllardır o güzel sözlerini.
Onca zaman geçti,ben gene göremedim.
Tatlı bakışlarınla,sihirli gülüşünü.

Hayalinle yaşarım bunca yıldır uzakta.
Bazen sarı sıcakta,bazen de çok soğukta.
Bazen rüyalarımda,bazen sonsuz ufukta.
Ararım da bulamam,kaybettim izlerini.

Hani bırakmazdın sen,ölüm olsa ucunda.
Neden bıraktın beni,bu çıkmazın içinde.
İlkbahar günlerinde,kervanların göçünde.
Niye unuttun bana verdiğin sözlerini.

Enver Özdi

Sevgiliye

Bir arzuhal yazdım küsülü yare.
Kelimeler pişman heceler düğüm.
Kandı derler yadellere ağyare.
Gerçek değil hayal olsun duyduğum.

Kalem dua eder,kağıdım niyaz.
Sevgi ölmüş mezarını derin kaz.
Hasret çetin,gurur büyük,umut az.
Boşa mıydı onca emek verdiğim.

Naz ederdi bir tazecik kız gibi.
Kiş kiyamet,bora,bize az gibi.
Her anmada can evimde köz gibi.
Geç bulup ta erken ayrı kaldığım.

Hayalden kovarım,ruyaya girer.
Geçen yıllarımın hesabın sorar.
Öyle bir sevgi ki,akıla zarar.
Ay'ına gün'üne kurban olduğum.

Vaktin nasıl geçtiğini bilmezken.
Hiç kimseler umurumda olmazken.
Gözümden kıskanıp,Nazoş'um derken.
Adını anmaya korkar olduğum.

Enver Özdi

Sırça Saray

Küf kokusu miskle amber,
Yorgan yastık yere minder,
İstedğin yöne dönder,
Sarayımız sırçadandır.

Önce biri, sonra biri,
Ele sezdirmeden yürü.
Yağlığı başına bürü,
Sarayımız sırçadandır.

Sırça sarayı ziyaret,
Olur bize bir ibadet.
Anahtarı kontrol et.
Sarayımız sırçadandır.

İki gönül olursa bir,
Ne toz görünür ne de kir.
Kapı iki, anahtar bir.
Sarayımız sırçadandır.

Kesik nefesler tutulur.
Kara kovan bal yutulur.
Kuru yerlerde yatılır.
Sarayımız sırçadandır.

Kulak kabırır her sese,
Nefes karışır nefese.
Keşke o an hiç bitmese,
Sarayımız sırçadandır.

Ne soğuk dinler, ne sıcak.
Ateşle mumu yakacak.
Parmağı göze sokacak.
Sarayımız sırçadandır.

Biri serer biri toplar.
İki yürek birden hoplar.
Yerde sürünür esvaplar.
Sarayımız sırçadandır.

Yorulur terler salarız.
Bal üste kaymak yalarız.
İslandıkça biz sileriz.
Sarayımız sırçadandır.

Naz niyaz elden konulmaz.
Öyle bir dert ki onulmaz.
Çok yenir ama kanılmaz.
Sarayımız sırçadandır.

Bazen borçlu alacaklı.
Bazen ikiz üçüz haklı.

Sırrı içimizde saklı.
Sarayımız sırçadandır.

Sevmek sevmektir hüner.
Yarı yoldan geri döner.
Üzüm ekşir karga kanar.
Sarayımız sırçadandır.

Mecnun görsün de kıskansın.
Leyla kendinden utansın.
O anda Kerem de yansın.
Sarayımız sırçadandır.

Gönlümüz aşkla yanacak
Çok günler var yaşanacak
Ömür oldukça anacak
Sarayımız sırçadandır.

Tencere kapağı bulmuş.
İki gönül birlik olmuş.
Samanlık eskide kalmış.
Sarayımız sırçadandır.

Enver Özdi

Sızı

Gene sızı düştü garip gönüle
Yolcusuz yollarım tozdur dumandır.
Hızır Nebi yardım eder denile
Bineksiz gelenin hali yamandır.

Sitemim var acımasız yıllara
Ahuzarım hırçın esen yellere
Küser oldum sarp dolanan yollara
Uğradığı yerler ahd-ı amandır.

İçim ağlar, dışım güler görüne
Eşek bağlanır mı atın yerine
Sitem oklarını saplar derine
Gerilmiş kaşları yarin kemandır.

Nere baksam yar görünür gözüme
İhanetim yaman kendi özüme
Hasret kaldım mor kınalı kuzuma
Kavuşmamız hayli zordur, gümandır.

Enver Özdi

Sol Gözümden Kışkırdığım Sevgilim

Sol gözümden kışkırdığım sevgilim.
Demedim mi bir gün sana söz gelir?
Üzerinde nice gözler dolaşmış.
Güzelliğın artık bana vız gelir.

Hatıramız canlı, seni unuttum.
Birini söyledim, beşini yuttum.
Kutsal bildim meleklerle eş tuttum.
Gönül yangın yeri, duman toz gelir.

Sitem sana değil, kendi özüme.
Arif olan anlam verir sözüme.
Çare bulunur mu yürek sızıma?
Böyle aşka bu cefalar az gelir.

Beni bilen bir gün kıymetim biçer.
Koca yürek Enver kalır mı naçar?
Elbet bu kar, bora, tufan da geçer.,
Laleli sümbüllü, güllü yaz gelir.

Enver ÖzdiI

Söyleyemedim

Aynı yerde çalışırız.
Göz göze geldik geçende.
İkimiz de sustuk,bir müddet konuşmadık.
Düzeltilti saçlarını cilvelendi.
Sonra sordu birden: Beni nasıl buluyorsun?
Ah güzel Ancela ah!
Dilim tutuldu sanki.
Gözlerinin ahu gibi,yürüyüşünün kıvraklığını.
Bakışının bir ok,gülüşünün yürek yaktığını.
Bir kararda durmayıp,
Fazla ona buna baktığını.
Boyunun uzunca,kalçanın iri,
Göğüslerinin diri olduğunu.
S ö y l e y e m e d i m .
Geceleri rüyama girdiğini.
İsmi duvarlara kazdığını.
Adına şiir yazıp,bazen de sana kızdığını.
Seni senden habersiz sevdiğimi,
S ö y l e y e m e d i m .
Bilmek istemem mazini.
Kaç kişiyi baştan çıkarıp,kimlerle seviştiğini.
Seni nasıl kıskandığımı,
S ö y l e y e m e d i m .
Kalbimin nasıl çarptığını,
Başımın nasıl döndüğünü,
Seni nasıl bulduğumu,sen anladın ama,
B e n s ö y l e y e m e d i m .

Enver Özdi

Sözümü Tuttum Ey Güzel

Hani demistim ya;
-Sen olmasan nasıl bakar ban, bal rengi bir çift güzel göz?
-Sen olmasan kim söyler bana birkaç tatlı söz?
Ulu ağaçlar dibine gömdüğümüz taşlara yemin.
Senden sonra kilitledim bütün kapıları.
Ne bir göz gordum,
Ne bir söz duydum.
Ne bir el tuttum,
Ne bir söz ettim.
KENDİ ENDİME YETTİM
Anladım ki iyi ettim.
Bilemedim niye ettim.
SEBEP
Sana olan büyük aşkım mi,
Bendeki ahde vefa mi?
Kararı sen ver eyy sevgili!
Söyleyebilirmisin?
Ya sen neler ettin? ? ? ?

Enver Özdi

Œir

Œözcük, dans, nüans,
Ölçü, uyak, vezin,
Duygu, bilgi, birikim,
İmge, anlam,
Edebi sanat.
Sesleri yönet.
Yarım, tam,
Redif, tunç kafiye,
Cinas,
Abba, abba,
Ede, ced,
Sonnet.

Enver Özdil

Ŗiir Üstüne

Çok Ŗiir okudum sevda üstüne.
Açlık,tokluk,sefalet,
Hâyal gerçek üstüne.
YeŖil gözlü kız,
Rüyadaki sevgili üstüne.
Meyhane,aŖk,parasızlık,
Ölüm kalım üstüne.
Ŗiir Ŗiir üstüne.
Ŗairlik bu,hiç belli olmaz.
Nerede,ne zaman çoŖar?
Akar çağlar mısra üstüne.
Ben de çoŖarım bazen.
Sen ne sayarsan say.
Ŗair sayılırim az buçuk.
Okudukça Ŗiirleri,
Ŗiir üstüne.

Enver ÖzdiI

Tereddüt

Yalnızlık mazisi umutlarımın.
Geçen yıllar geri gelir mi bilmem?
Çiçek tanımayan hoyrat arının,
Balı derde derman olur mu bilmem?

Yorgun gönlüm,elim gitmez kaleme.
Kederi okuyup,elem dinleme.
Sen düşersin o yar için dillere.
Ondan sana vefa olur mu bilmem?

Rüyadan gerçeği ayırmaz isen,
Şu yorgun gönlünü kayırmaz isen,
Şesini Sultan'a duyurmaz isen,
Müraiden farkın kalır mı bilmem?

Sular aka aka,yolu bulur ya.
Beklediğin elbet birgün gelir ya.
Şu kara geceler gündüz olur ya.
Benim gözümde fer kalır mı bilmem?

Enver Özdi

Teselli

Kendim gurbette.
Yüreğim dertte.
Yumruğum sert de
Gene de korkak.

Aşkla aram yok.
Derde çarem yok
Cepte param yok.
Gene de zengin.

Kumar oynamam.
Yalan söylemem.
Meyhane bilmem.
Gene de berduş.

Sevgilim resim.
Müziğim sesim.
Evim ceketim.
Gene de mutlu.

Ciğerim dağlı.
Yollarım bağlı.
Bugün böyle ammaa!
Yarın umutlu.

Enver ÖzdiI

Tren Rayları

Kar altında kalan tren rayları,
Kara yılan olur sokar bir zaman.
Kar eriyip gün vurunca dağlara,
Türlü çiçekleri kokar bir zaman.

Kara çalı olup araya girer.
Gidip dönmeyenin izini sürer.
Hasret kavuşturur, murada erer.
Gurbet olur, sıla olur bir zaman.

Onca yükü tepesinde götürür.
Derdi elli iken yüze yetirir.
Yoruldukça istasyonda oturur.
Köprü olur, tünel olur bir zaman.

Bağrına tas basmış, sürünür yerde.
Bir öpücük izi kalır tekerde.
Sevdiği cismini çiğner geçer de,
Arkasından baka kalır bir zaman.

Enver Özdił

Tut Elimden

Bunalmışsan etrafındaki kalabalığın yalnızlığından.
Aç kalkmışsan,kuş sütü eksik sofralardan.
Onca çılgılık içinde hasret kalmışsan bir sese.
Bir gülücük arıyorsan,hoyrat kahkahalar arasında farkedilmemiş.
Kafa yoruyorsan,kalburla su taşıma üzerine.
Havadisin varsa,Adem'den İsrafil'e gidecek.
Destanlar yazabilirsen,bir damla gözyaşı üstüne.
Tut elimden!
Gülelim, doyalım,ağlayalım,duyalım.
Bir bilmece bırakalım yarınlara.
Bir nefes alımı mola verdiğimiz şu dünyada.

Enver Özdi

Türkü

Dünyaya geldim geleli, dinlediğim o Türkü,
Ergenekon'dan Rum'a dek, anlatır bana Türkü.
Bilmediğim, duymadığım, görmediğim yerlerden
Koku taşır, ışık salar, haber verir o Türkü.

Erzincan bağ, Erzurum dağ, Kars kalesi olarak,
Artvin'de bar, Of'ta horon karşılama bularak,
Bozlak, ağıt, kırık hava, ağırlama çalarak,
Yozgat'taki sürmeliden haber verir o Türkü.

Es Garbi yeli es diye sitem eder feleğe.
Şu Yunanı kapıdan kes diye bağlar dileğe.
Urfa, Maraş, Antep için Fransız dış bileye.
Şehitkamil, Şahinbey'den haber verir o Türkü.

Cembereyle sırttan vuran iki yüzlü Araptan.
Gidip gelmeyen yığitten Suriye'den, Irak'tan.
Galiçya'dan, Bingazi'den, Sarıkamış, Bulak'tan.
Ölenlerden, kalanlardan haber verir o Türkü

Nişanlısı at üstünde kuşlar gibi dönenden.
Savaşlarda, depremlerde ocakları sönenden.
Toy düğünden, aç kalandan, hastalanıp ölenden.
Yetimlerden, öksüzlerden haber verir o Türkü.

Ağ Gelin'de ayrılığı, Zahide'de hasreti.
Ezo'dan vefasızlığı, Ali'den ihaneti.
Boş Beşiği, Zengin kızı, yokluk ile mihneti.
Kısacası yaşananı haber verir o Türkü.

Namusundan, ahlakından, âdetinden, töreden.
Nice haslet varsa hasıl, bugün Türk'ü var eden.
Koroğlu'dan Genç Osman'a nice Türkü sıradan,
Türkoğlu Türk Atatürk'ten haber verir o Türkü.

Türkü seven, Türkü dostu, Türkü anlayanlardan.
Sarısözen, Tüfekçi'den, o Türkü analardan.
Aşık Veysel, Neşet Ertaş, Mahsuni babalardan.
Türküm Türkü dinlerim der haber verir o Türkü.

Enver Özdi

Unutmak

Unutmak istedikçe seni hatırlıyorum.
Hatırladıkça unutmaya çalışıyorum.
Unutuyorum hatırlıyorum,
Hatırlıyorum unutuyorum.
Unutayım dedikçe hatırlıyorum.
Ne halt ettiğimi bilemiyorum.
Sen bakma benim sözüme,
U n u t a m ı y o r u m .
Aslında hatıralarınla yaşıyorum.
Bildiğim tek şey,kendimi unuttuğumdur.
Yerlere serilerek kendimizi unuttuğumuz gibi,
İstasyonda tren sesleri arasında.
Bazen dumanı üstünde bir pizzayı bölüşüp,
Bazen de bir bira kutusunda bulup güzelliği,
Zaman hiç geçmesin dediğimiz
O ömre değer günlerin aşkına.
Hasretimi katıp harcına yüreğimde yaptığım sırça sarayı,
Bütün benliğimle sana,
Sadece sana saklıyorum.

Enver Özdi

Üflesem Yanarım

Firkat geldi,eski yaram depreşti,
Tuz bassam yanarım,sarsam yanarım.
Kadehimde bâde kor alev saçtı,
Üflesem yanarım,içsem yanarım.

Verdiğin sözleri tutmadığını,
Deli gönlün aşkdan bıkmadığını,
Geçmiş'in aklımdan çıkmadığını,
Söylesem yanarım,sussam yanarım.

Geçen zaman ilaç olmaz bu derde.
Kaybettiğim nerde.bulduğum nerde.
Hatıran üstünde görünmez perde.
Açmasam yanarım,açsam yanarım.

Geçmiş hayal oldu,gelecek dilek.
Tersine döndü bak,şu çarkıfelek.
Özlem dar ağacı,gurur bir ilmek.
Asılsam yanarım,çözsem yanarım.

Enver yeter artık kendine acı.
Yık gönül tahtını,çıkart o tacı.
Sabır derler bu sevdanın ilacı.
Yutmasam yanarım,yutsam yanarım.

Enver Özdi

Üflesem Yanarım İçsem Yanarım

Firkat geldi,eski yaram depreşti,
Tuz bassam yanarım,sarsam yanarım.
Kadehimde bâde kor alev saçtı,
Üflesem yanarım,içsem yanarım.

Verdiğin sözleri tutmadığını,
Deli gönlün aşkdan bıkmadığını,
Geçmiş'in aklımdan çıkmadığını,
Söylesem yanarım,sussam yanarım.

Geçen zaman ilaç olmaz bu derde.
Kaybettiğim nerde.bulduğum nerde.
Hatıran üstünde görünmez perde.
Açmasam yanarım,açsam yanarım.

Geçmiş hayal oldu,gelecek dilek.
Tersine döndü bak,şu çarkıfelek.
Özlem dar ağacı,gurur bir ilmek.
Asılsam yanarım,çözsem yanarım.

Enver yeter artık kendine acı.
Yık gönül tahtını,çıkart o tacı.
Sabır derler bu sevdanın ilacı.
Yutmasam yanarım,yutsam yanarım.

Enver Özdi

Yedi Kıt'a

1

Sen söyler yazarsın edebî kıt'a.
O kıt'a söylemez edebi kıta.
Bir masum kuzuyu teslim etmişler.
Namustan fukara edebi kıta.

2

Adı büyük bir hödüğün yüzünden,
Her yer Kel Ali'nin bağına döndü.
Korkup da kaçarken kendi izinden,
Takke düştü, çatal boynuz göründü.

3

Köprü hendek çoğalınca yollarda,
Ayılar, dayılar koyuldu işe.
Yolsuzluğun kol gezdiği yıllarda,
Deve güldü, köpek oturdu çişe.

4

Ahır sekisinde yatar.
İstanbul'da çalım satar.
Karıncanın kazancını,
Deve bir lokmada yutar.

5

Malın çoğalamaz müflis içinde.
Dinin yücelemez iblis içinde.
Köyü düzeltmeye uğraşma boşa,
Tabaka var, tütünü yok içinde.

6

Şaştım Allah şaştım, ben gene şaştım.
Dumanlı dağları yol diye aşım.
Arap at üstünde cirit atarken,
Bir zülfün teline takılıp düştüm

7

Onca hay huy arasında, ömrü törpüledi zaman.
Bulutlar dağılsın derken, dertli başa çöktü duman.
Akrep ayrılık gösterir, ölüme değdi yelkovan.
Şu aceleci saatte ne din kalmış ne de iman.

Enver ÖzdiI